

Afscheidnemen

Schrijfster Merel Morre zegt dat er een regenboog in je hart verschijnt als je moet lachen en huilen tegelijk.

En ik stá hier dan ook met een regenboog in mijn hart.

Een beetje huilend omdat ik afscheid moet nemen,
maar ook met een lach omdat jullie hier allemáal zijn, voor míj en omdat er veel is waar ik dankbaar voor ben.

Eigenlijk had ik nu álles willen noemen waar ik dankbaar voor ben,
maar toen ik dit aan het voorbereiden was,
kwam er zóveel voorbij...,

de grote en kleinere **ondernemers** die Druten bruisend maken met ludieke acties en sponsoring,
de **veteranen** waar ik nooit vergeefs een beroep op deed,
de **brandweervrijwilligers** die altijd klaarstaan en een wedstrijd houden wie het eerst bij een brand is,

onze **welzijnsinstelling**, de **sportclubs**,
de **carnavalsverenigingen**
alle **adviescommissies**, **evenementenorganisaties** en nog veel meer.

Ik bedacht; Het gaat helemaal niet lúkken alles en iedereen te benoemen.
Bovendien hoorde ik dat iedereen vandaag maar 5 minuten spreektijd krijgt.

Dus daarom wordt dit een gelimiteerde editie van mijn persoonlijke dank.

In de eerste plaats wil ik dan de gemeenteraad noemen.
Inwoners hebben geen idee hoeveel tijd en energie raadswerk kost en hoe ingewikkeld het vaak is.

Wat jullie doen, doe je omdat je het bèste voor Druten wil. Jullie werken daarin samen over de partijen heen, en dàt is echt niet overal zo.

Ik dank jullie en ook vorige raadsleden voor de fijne samenwerking en voor het vertrouwen dat er in mij was bij iedere verlenging opnieuw.

Ik ben ook heel dankbaar voor het werken met het college,
daar waren meerdere wisselingen
en of het nu Michel, Sjef, Andre en Louis waren
of zoals nu Willy, Gerard, Ronald en Boy het waren wel steeds “**mijn**
mannen”.

We waren een **team** zoals iedere manager zich zou wensen.
Aanvullend op elkaar met veel humor en met 200 % onderling vertrouwen.
Een team van **stoere kerels** waar ik er 1 van mocht zijn,
maar ook een warm, veilig team met collegialiteit en solidariteit.

Maar geen wethouder, geen raad, geen burgemeester kan functioneren
zonder goede ambtelijke medewerkers.
En die hebben wij in onze WDW.

Het college treedt op de voorgrond, komt in de krant, knipt de lintjes door.
Maar wat niemand ziet is dat er kanjers zijn, die op de achtergrond het
èchte werk doen.

Ik heb niet apart afscheid willen nemen van onze medewerkers omdat ik
graag hier, waar iedereen het hoort,
wil zeggen hoeveel waardering ik heb voor onze mensen,
een diepe buiging voor jullie en dank dat jullie er waren voor mij,
ieder op je eigen manier.

En college, raad, organisatie, we doen het samen!
De een kan niet zonder de ander en we hebben allemaal eenzelfde belang
namelijk het welzijn van de Drutense inwoners en ondernemers.

De gemeenschapszin van onze dorpen met alle mensen, ondernemers en
verenigingen die zorgen voor levendigheid,
heb ik vanaf het eerste moment bewonderd.

Als Den Haag op zoek gaat naar sociale cohesie, dan moeten ze snel hier
komen kijken bij ons oudste evenement de Leste Mert.
Daar is sociale cohesie geen **modeterm**, maar al meer dan 100 jaar een
werkvorm, al lang vóór de term sociale cohesie bestond.

Zo zijn er véél evenementen in àl onze dorpen.

En ook dàt is om dankbaar voor te zijn.

Dat ik kennis mocht maken met dorpsgemeenschappen die hecht, warm en gastvrij zijn.

Waar mensen elkaar opzoeken en zorgen voor elkaar,
waar iedereen welkom is, ongeacht geaardheid of kleur.

Het symbool hiervan, de regenboogvlag die ieder jaar wordt gehesen,
wordt hier nooit **bediscussieerd** maar wel **gewaardeerd**.

Ik ben ook dankbaar voor de fijne samenwerking op veel momenten en op alle niveaus met onze samenwerkingspartner gemeente Wijchen en met partijen als politie, Om, brandweer, GGD en collega burgemeesters.

De afgelopen jaren moesten we elkaar binnen de veiligheidsregio meer dan ooit opzoeken door de crises die voorbijkwamen.

En speciaal aan Hubert complimenten voor de verbindende rol die je daarin hebt gespeeld. Dank daarvoor.

Overdosis Bruls/ groot formaat is groot hart

En dan echt met stip het belangrijkste, dank aan mijn thuisfront zoals dat zo populair heet.

Mijn lief, mijn eigen Will, mijn maatje die soms maatschappelijke discussies met mij moest voeren waar hij op dat moment geen zin in had en die vaak plaats moest maken, afspraken moest verzetten, vakanties in moest korten, weekends aanpassen en vroeg moest eten omdat Druten bij mij vier jaar lang voorging.

Dank dat je er was en mij de ruimte gaf.

Al die mooie dingen op een rij maken dat ik met veel voldoening en een lach terugkijk op mijn Drutense tijd en tegelijkertijd toch ook met een traan omdat al dat mooie nu achter me ligt.

Afscheid nemen van iets waar je van houdt, doet altijd een beetje pijn.

Die regenboog in mijn hart past dus wel, die verschijnt bij regen en zon, huilen en lachen tegelijk.

En u wist het misschien niet,
maar de regenboog is ook nog verbónden met het Land van Maas en
Waal.

Boudewijn de Groot heeft zijn populaire lied ooit in het engels vertaald en
dat kreeg de titel “Land at rainbows end”, het land aan het einde van de
regenboog.

En wat vind je aan het einde van de regenboog?

Juist, een pot met goud en die is hier, het land van Maas en Waal.

U zult hem niet letterlijk vinden, maar als u om u heen kijkt, naar de
mensen, naar de omgeving, dan beseft u dat het góud is om hier te mogen
wonen en leven.

Bedankt inwoners van Afferden, Deest, Druten, Horssen en Puiflijk, dat ik
mocht delen in dit goud. Ik zal er met liefde aan terugdenken.

Ik heb een fantastische tijd gehad en ik dank tot slot iedereen die hier, op
welke wijze dan ook, aan heeft bijgedragen.

HAMER

Tijdens mijn burgemeestersperiode waren er 2 mensen waar ik
onvoorwaardelijk op kon vertrouwen. Dat was Gerard Worm die waar
nodig het voorzitterschap van de raad van mij overnam. Bij deze wil ik hem
graag de voorzittershamer overhandigen.

KETEN

En Willy Brink de 1 loco aan wie ik de zorg voor Druten altijd met een
gerust hart over kon laten en die ik hierbij de burgemeesters keten wil
overdragen